

จดหมายข่าว

ศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ

เมษายน 2563 | ปีที่ 7 ฉบับที่ 27

เนื้อหาภายในเล่ม:

สารจากคณบดี
หน้า 01

เศรษฐศาสตร์รอบตัว:
ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์จาก
"ไวรัสโควิด-19"
หน้า 04

คุยกับอาจารย์เมธี:
เมื่อนายกฯ ประยุทธ์ขอความ
ร่วมมือ (ช่วยเหลือ?) จาก
มหาเศรษฐีไทย
หน้า 08

บทสัมภาษณ์อาจารย์
รศ.ดร.สรศาสตร์ สุขเจริญสิน
หน้า 11

ข่าวประชาสัมพันธ์
หน้า 13

Scan QR Code
for Download

สารจากคณบดี

รศ.ดร.อมรรัตน์ อภินันทมหกุล

สวัสดีนักศึกษา ศิษย์เก่า คณาจารย์ และผู้อ่านทุกท่าน ขณะ
ที่เขียนต้นฉบับนี้ รัฐบาลได้ประกาศใช้มาตรการเคอร์ฟิวแล้ว
เป็นวันแรก เพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ใน
ประเทศไทย ขณะที่ยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค หรือยารักษา
โรคที่ให้ผลเพียงพอ มาตรการการเว้นระยะห่างทางสังคม
หรือ social distancing ดูจะเป็นเครื่องมือเดียวที่จะลดการ
แพร่ระบาดของโรคได้ แต่มาตรการดังกล่าวก็มีต้นทุนทาง
สังคมที่สูงมาก สังเกตได้จากตัวเลขพยากรณ์เศรษฐกิจของ
หน่วยงานหลายแห่ง ที่คาดว่าเศรษฐกิจไทยปีนี้ จะหดตัวลง
ในช่วงระหว่างร้อยละ -5 ถึง -7 โดยภาคการส่งออกและการ
ท่องเที่ยวได้รับผลกระทบมากที่สุด สำหรับพยากรณ์โดย
NIDA Macro Model ของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ เรา
กำลังรอดูมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่รัฐบาลทยอยประกาศ
ใช้ เพื่อประเมินผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในภาพรวม คณะคาดว่า
จะสามารถแปลงตัวเลขเศรษฐกิจในราวกลางปี

นอกจากผลกระทบทางเศรษฐกิจแล้ว social distancing ยังมีผลกระทบทางสังคมด้วย จากจำนวนผู้ติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความเชื่อที่ผู้ติดเชื้ออาจเสียชีวิตก่อให้เกิดไวรัสแห่งความกลัวและวิตกกังวล หรือ Virus of fear ที่บ่อนทำลายสังคมก่อให้เกิดพฤติกรรมการกักตุนอาหาร ปัญหาการขาดแคลนสินค้าจำเป็นทางการแพทย์ อาทิ หน้ากากอนามัย แอลกอฮอล์ ปรอทวัดไข้ และอื่นๆยิ่งกว่านั้น ไวรัสแห่งความกลัวยังบั่นทอนความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในสังคม (social trust) เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินมาตรการควบคุมโรค ผู้ที่มีความเสี่ยงว่าอาจติดเชื้อจำนวนมากพยายามหลีกเลี่ยงการตรวจคัดกรอง และไม่ยอมให้ข้อมูลที่แท้จริงของตนเอง ส่งผลให้บุคลากรทางการแพทย์และผู้ใกล้ชิดต้องเสี่ยงกับการติดเชื้อโควิดมากขึ้น ทั้งนี้ การขาดความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ (health literacy) ของบุคคลอาจเป็นต้นเหตุของความวิตกกังวลดังกล่าวแต่การขาดระบบภูมิคุ้มกันทางสังคมที่จะให้หลักประกันแก่บุคคลและครอบครัวอย่างเพียงพอในยามลำบากก็อาจมีผลให้บุคคลให้ความร่วมมือทางสังคมลดลงด้วย

“ไวรัสแห่งความกลัวยังบั่นทอนความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในสังคม (social trust) เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินมาตรการควบคุมโรค”

อาจกล่าวได้ว่า การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว ทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจการดำเนินมาตรการภาครัฐเพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค และมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้น นอกจากการระดมกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจนแล้ว ขนาดของเงินช่วยเหลือ และการสื่อสารหลักเกณฑ์และรูปแบบของความช่วยเหลือที่ชัดเจนต่อสาธารณชน ตลอดจนจังหวะเวลาที่เหมาะสมของการออกมาตรการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิผลของการดำเนินนโยบาย ขณะเดียวกัน ประเทศไทยควรพิจารณาระบบภูมิคุ้มกันทางสังคมที่มีอยู่ ว่ามีความเพียงพอและครอบคลุมแก่คนไทยในทุกช่วงวัย และทุกสถานภาพการทำงานหรือไม่ เพื่อส่งเสริมการเติบโตอย่างทั่วถึง (inclusive growth) และยั่งยืนในระยะยาว

อนึ่ง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้ประกาศปิดสถานที่ทำการชั่วคราวตามประกาศของกรุงเทพมหานคร ให้ข้าราชการและพนักงานของสถาบันปฏิบัติงานที่บ้าน (work from home) จนถึงวันที่ 30 เมษายน 2563 คณะพัฒนาการเศรษฐกิจได้เริ่มการเรียนการสอนแบบออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 21 มีนาคมเป็นต้นมา ขอให้ทุกท่านที่ต้องการติดต่อคณะในช่วงนี้ ใช้ช่องทางออนไลน์รูปแบบต่างๆ ตามที่ระบุในจดหมายข่าวนี้ และติดตามข่าวสารคณะได้ทั้งทางเฟซบุ๊ก Econ NIDA Fanpage และเว็บไซต์คณะ econ.nida.ac.th

สำหรับหลักสูตรฝึก อบรมทั้ง 5 หลักสูตร

คณะจะจัดอบรมอีกครั้งเมื่อสถานการณ์บ้านเมืองกลับคืนสู่ภาวะปกติแล้วคณะจะแจ้งข่าวให้ท่านที่ได้สมัครไว้แล้วได้ทราบวันเวลาที่เปิดอบรมใหม่ พร้อมกับเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมอบรมเพิ่มเติมอีกครั้ง กรุณาติดตามกิจกรรมการฝึกอบรมของคณะได้ทางเฟซบุ๊กเช่นกัน

ในท้ายที่สุดนี้ ดิฉันเชื่อมั่นว่าประเทศไทยและประชาคมโลกจะสามารถก้าวผ่านวิกฤตครั้งนี้ไปได้ แต่จนกว่าจะถึงวันนั้น ขอให้ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรงและปลอดภัยจากโรคร้าย ขอให้เราช่วยกันเป็นส่วนหนึ่งของการลดการแพร่ระบาดของโรค ด้วยการอยู่บ้านสร้างผลผลิตจากการทำงาน และ

เปิดอบรม 5 หลักสูตร ฟรี!!

รับสมัครบุคคลทั่วไป
ผู้สมัครต้องมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป
และมีอายุระหว่าง 25-45 ปี
อบรมหลักสูตรละ 15 ชั่วโมง

หลักสูตรที่ 1 ผู้บริโภคและผู้ประกอบการ อัจฉริยะ ภายใต้เศรษฐกิจไร้ พรมแดน

เข้าใจพฤติกรรมตัดสินใจของผู้บริโภคและผู้ผลิต
ดิจิทัลเทคโนโลยีกับกลยุทธ์การแข่งขัน
ความท้าทายของประเทศไทยในยุคอุตสาหกรรม 4.0

หลักสูตรที่ 2 เศรษฐกิจไทยยุค ดิจิทัลและบทบาทภาครัฐ

เข้าใจตัวแปรและดัชนีต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ
ติดตามข่าวสารเศรษฐกิจอย่างเข้าใจ
วิเคราะห์ผลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้

หลักสูตรที่ 3 การวิเคราะห์และการบริหาร โครงการสำหรับภาครัฐและเอกชน

วิเคราะห์คุณค่าของโครงการด้านการเงินและ
เศรษฐกิจ ครอบคลุมพื้นฐานความรู้การบริหารโครงการ
ให้สำเร็จตามแผน

หลักสูตรที่ 4 การบริหารการเงินเพื่อ ความมั่งคั่ง

สรรสร้างการวางแผนการเงินของบุคคล
ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางการเงิน
การลงทุนแบบเน้นคุณค่าและการลงทุนทางเลือก

หลักสูตรที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับธุรกิจและเศรษฐศาสตร์

เครื่องมือพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

ใช้เวลาอย่างมีคุณภาพกับคนในครอบครัว
เพื่อเปลี่ยน **social distancing** ให้เป็น
productive distancing กันเถอะ

เศรษฐศาสตร์รอบตัว

ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ จาก “ไวรัสโควิด-19”

ศาสตราจารย์ ดร.พริยะ พลพิรุฬห์

ผู้อำนวยการ ศูนย์ศึกษาพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

เป็นที่แน่ชัดแล้วว่า การการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 กำลังส่งผลกระทบต่อไปทั่วโลกเป็นวงกว้าง เริ่มต้นจากการมีผู้ติดเชื้อที่เมืองอู่ฮั่นประเทศจีน และแพร่กระจายไปทั่วโลก อันส่งผลให้เกิดผู้เจ็บป่วยและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นเจ้าไวรัสตัวนี้เองยังกระทบไปถึงการชะงักงันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งการยกเลิกเที่ยวบิน การยกเลิกการจองโรงแรม การยกเลิกกิจกรรมต่างๆ ลามไปถึงการชะลอการผลิตในภาคอุตสาหกรรมทั่วโลกที่อยู่ภายใต้ระบบห่วงโซ่คุณค่าโลก (Global Value Chain) อันส่งผลต่อเนื่องไปสู่ผลกระทบด้านการค้าและการลงทุนทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังรวมถึง การที่ประชาชนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายกับการป้องกันการติดเชื้อ (เช่น ต้องซื้อหน้ากากหรือเจลล้างมือ)

“คนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ช้ำร้าย คนยากจนเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้ เท่ากับคนที่มีฐานะ”

รวมถึง การที่คนจะต้องมีการกักตัวอยู่กับบ้านจนทำให้ขาดรายได้ จนลามมาถึงการเกิดความเครียดและปัญหาทางสุขภาพจิตตามมา และในภาคการเงินเองการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ก็ส่งผลกระทบต่อตลาดหุ้นทั่วโลก รวมถึงการที่อีกหลายประเทศเลือกที่จะทำการ “ปิดประเทศ” อันทำให้เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ดังนั้นจึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า เศรษฐกิจโลกของเรา กำลังเข้าสู่วิกฤตเศรษฐกิจ (Global Economic Crisis) ซึ่งมีที่มาจาก วิกฤตสุขภาพ (Global Health Crisis) เป็นสำคัญ

นักเศรษฐศาสตร์ได้วิเคราะห์ว่า ผลกระทบทางลบจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้จะตกกับครอบครัวผู้ที่มีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Vulnerable Families) เป็นหลัก โดยเฉพาะคนยากจนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวันๆซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียรายได้ ช้ำร้าย คนยากจนเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มีฐานะ ทั้งการหาซื้อหน้ากากอนามัย การหาซื้อเจลล้างมือ รวมไปถึงแม้กระทั่งการเข้าถึงบริการของการตรวจโรค และอาจจะส่งผลกระทบต่อชีวิตตามมาได้

ดังนั้น ในการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ที่เกิดจากไวรัสโควิด-19 นี้จึงไม่สามารถวิเคราะห์ได้เพียงด้านใดด้านหนึ่งเนื่องจากผลกระทบนี้มันเกิดขึ้นทั้งในเชิงเศรษฐกิจในหลากหลายสาขาในเชิงสังคม และผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน แต่ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ได้ ดังนี้

ผลกระทบจากโควิด-19

หนึ่ง ผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกิดขึ้นจากการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชาชน โดยผลกระทบทางตรง (Direct Effects) ของการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 นี้เริ่มจากผลกระทบด้านสุขภาพเป็นอย่างแรก ซึ่งผลกระทบนี้จะเริ่มตั้งแต่การที่มีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อจำนวนมาก อันนำมาสู่ค่าใช้จ่ายในการรักษา และร้ายที่สุดก็คือการเสียชีวิต ซึ่งการที่มีผู้เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นจำนวนมากนี้เองย่อมกระทบไปถึงข้อจำกัดในการจัดสรรทรัพยากรด้านสาธารณสุขของประเทศ ทั้งทางด้านกำลังคน งบประมาณสถานที่ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ต่างๆ ที่หลายประเทศต้องประสบปัญหาข้อจำกัดในด้านนี้ และด้วยข้อจำกัดนี้เองจึงส่งผลทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงระบบสาธารณสุข โดยเฉพาะคนจนที่ต้องเป็นผู้แบกรับปัญหาดังกล่าว

สอง ผลกระทบจากพฤติกรรมที่หลีกเลี่ยง (Aversion behavior effects) เพื่อให้ห่างไกลจากโอกาสในการติดเชื้อไวรัสประชาชน (รวมถึงรัฐบาลของหลายประเทศ) ได้ตัดสินใจที่จะยกเลิกกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อกระจายของเชื้อไวรัส ตั้งแต่ 1) การที่ภาครัฐในหลายประเทศที่ตัดสินใจปิดประเทศ/ปิดเมืองและห้ามให้เกิดการเดินทางระหว่างกัน, 2) การประกาศให้ธุรกิจหรือสถานบริการที่โดยปกติจะต้องรับคนเป็นจำนวนมากต้องปิดทำการชั่วคราว, 3) สถาบันการศึกษาที่จำเป็นต้องหยุดการเรียนการสอน (ถึงแม้ว่าจะมีการเรียนการสอนออนไลน์เข้ามาช่วยก็ตาม), และ 4) ประชาชนที่ต้องกักตัวเองอยู่กับบ้านด้วยสาเหตุต่างๆ เพื่อพยายามที่จะควบคุมการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ ซึ่งการหยุดกิจกรรมต่างๆ นี้จะกระทบไปสู่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว, การขนส่ง, และธุรกิจด้านการค้าปลีกต่างๆ และกระทบต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream) ของภาคบริการเหล่านี้ที่จะต้องเกิดปัญหาการชะงักงันตามมา ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเองก็ต้องประสบปัญหาการชะงักงันในการผลิต โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่จะต้องพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศจีน ซึ่งได้รับฉายาว่าเป็นโรงงานการผลิตของโลก (The World's Factory) ซึ่งเมื่อภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีนจำเป็นต้องหยุดการผลิตในโรงงานแล้วย่อมกระทบกับยอดการผลิตและการส่งออกจากภาคอุตสาหกรรมทั่วโลก โดยเฉพาะกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยที่ระบบเศรษฐกิจจำเป็นต้องพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

สาม ผลกระทบต่อการจ้างงาน, ค่าจ้าง, ความยากจน, และความเหลื่อมล้ำ เมื่อมีผู้เจ็บป่วยจากการติดเชื้อเป็นจำนวนมาก นั้นย่อมส่งผลไปสู่การสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งจะมีแนวโน้มของการติดเชื้อไวรัสนี้มากที่สุด โดยการสูญเสียงานหรือเสียชีวิตนี้จะมีโอกาสเกิดขึ้นกับคนที่มีความยากจนที่เป็นแรงงานนอกระบบ (Informal Worker) มากกว่าคนที่มียาได้แน่นอนจากงานประจำ และมีโอกาสที่จะเกิดขึ้นในประเทศด้อยพัฒนา/กำลังพัฒนามากกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้นผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้จึงจะส่งผลกระทบต่อระดับความยากจนและความเหลื่อมล้ำที่จะเพิ่มสูงขึ้นได้

สี่ เมื่อกิจกรรมต่างๆ ช่างต้นเกิดการชะงักงัน สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการเกิดผลกระทบทางลบด้านอุปทานการผลิต (Adverse Supply Shock) อันจะส่งผลกระทบต่อสภาวะการเงินเพื่อในสินค้าที่จำเป็นบางประเภทได้ เช่น หน้ากากอนามัย หรือเจลล้างมือ สินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็น และผู้ขายเห็นช่องทางในการเก็งกำไร

ห้า ผลกระทบในระยะยาว (Potential Long-Term Growth) ที่เกิดจากการสูญเสียทุนมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร การตาย และการย้ายถิ่น (Internal Migration) ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน ผลกระทบในระยะยาวนี้สามารถเกิดจากการที่ประเทศจะสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว (Long-Term Economic Growth) เนื่องจากจะต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากในการป้องกันและรักษาเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้ จนขาดแคลนทรัพยากรในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานจำเป็น นอกจากนี้ยังเกิดการสูญเสียทางด้านทุนมนุษย์ (Human Capital) ของประเทศ ที่จะต้องเจ็บไข้ได้ป่วยเรื้อรัง (เช่นโรคที่เกี่ยวข้องกับปอด) หรือการที่เด็กนักเรียนนักศึกษาจะต้องหยุดเรียน โดยเฉพาะประเทศที่มีฐานะยากจนที่ระบบการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างระบบสาธารณสุขและระบบการศึกษาไม่ครอบคลุมทั่วถึง

ผลกระทบทั้งสองด้านข้างต้นล้วนส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศทั้งในระยะสั้นไปจนถึงในระยะยาว โดยผลกระทบในระยะสั้น ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางสาธารณสุข อันเนื่องจากการเจ็บป่วย ผลจากการที่รายได้ประชาชนลดลง ซึ่งอาจมาจากทั้งการว่างงานและรายได้จากการทำงานที่ลดลง โดยประชาชนส่วนหนึ่งอาจประสบภาวะยากจนฉับพลัน (Abrupt poverty) เนื่องจากรายได้ที่มีไม่เพียงพอต่อการยังชีพขั้นพื้นฐานในสังคม นอกจากนี้ ผลจากการยกเลิกกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น อาจทำให้เกิดภาวะขาดแคลนของสินค้าอุปโภคและบริโภค ซึ่งทำให้ประชาชนอยู่ในภาวะยากลำบากยิ่งขึ้น

งานศึกษาของ Baker-McKenzie ได้พยากรณ์ว่าผลกระทบทางเศรษฐกิจนี้จะกระจายไปถึงประเทศในกลุ่มประเทศแอฟริกา เนื่องจากประเทศเหล่านี้จะต้องทำหน้าที่ในการป้องกันโรคติดต่อไปยังประเทศจีนและยุโรป โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมพลังงาน ถ่านหิน นอกจากนี้ยังกระทบไปถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในขณะที่งานศึกษาของ Asian Development Bank ได้พยากรณ์ในเดือนมีนาคมที่ผ่านมาถึงผลกระทบต่อประเทศในกลุ่มเอเชีย โดยพยากรณ์ว่าประเทศที่จะได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจมากที่สุดจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีนจากไวรัสโคโรนา-19 นี้ก็คือประเทศมาเลเซีย, ฟิลิปปินส์, และไทย อย่างไรก็ตาม งานศึกษาดังกล่าวนี้เป็นเพียงการพยากรณ์จากผลกระทบของการที่เศรษฐกิจจีนเกิดการชะงักงันจากเชื้อไวรัสนี้เท่านั้น แต่เมื่อเชื้อไวรัสได้แพร่กระจายไปยังประเทศใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศยุโรป แน่แน่นอนว่า ผลกระทบดังกล่าวย่อมเกิดขึ้นในวงกว้างอย่างมหาศาลกว่าที่ประมาณการณ่มากนัก

นักเศรษฐศาสตร์ได้วิเคราะห์ว่า ถ้าการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 นี้ไม่ได้บรรเทาลง เศรษฐกิจทั่วโลกจะประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง โดยน่าจะมีความรุนแรงใกล้เคียงกับวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ (Great Depression) ที่เกิดขึ้นในช่วงปีค.ศ.1920 เลยทีเดียว

ในกรณีของประเทศไทยเอง สำหรับผลกระทบทางเศรษฐกิจมหภาคที่เกิดขึ้นจากโรคโควิด-19 ครั้งนี้ หากเป็นไปตามการพยากรณ์ในด้านเศรษฐกิจมหภาคของหลายๆสำนัก ประเทศไทยคงจะเข้าสู่ภาวะเศรษฐกิจถดถอย (Recession) เป็นที่แน่นอน ทั้งนี้ นิยามภาวะเศรษฐกิจถดถอยในเชิงเทคนิค หมายถึง ภาวะการที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาที่แท้จริง หลังปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ติดลบติดต่อกันอย่างน้อย 2 ไตรมาส ซึ่งแน่นอนว่า ผลกระทบของโรคโควิด-19 ต่อผู้คนในสังคมในครั้งนี้นี้ดูจะรุนแรงและแผ่ขยายเป็นวงกว้างยิ่งกว่าที่เกิดขึ้นในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง ปี พ.ศ. 2540-2541

ล่าสุด (25 มีนาคม 2563)
ธนาคารแห่งประเทศไทยประเมินว่า
เศรษฐกิจไทยในปี 2563 นี้จะหดตัว
ประมาณร้อยละ 5.3 เมื่อเทียบกับปีก่อน

(ภายใต้สมมติฐานว่าประเทศไทยจะสามารถควบคุมโรคระบาดได้ภายในไตรมาส 2 และยังไม่ได้รับรวมผลจากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ) โดยปัจจัยหลักที่มีผลต่อการหดตัวของเศรษฐกิจไทยในปีนี้อาจมาจากสถานการณ์ของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อ 1) ภาคการส่งออกเนื่องจาก เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าทั่วโลกจะชะลอตัวแรง หรืออาจถึงขั้นหดตัวในหลายประเทศ และ 2) ภาคการท่องเที่ยว โดยการวิเคราะห์นี้อยู่ภายใต้การคาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะลดลงประมาณร้อยละ 60 (จาก 41.7 ล้านคนเหลือ 15 ล้านคน) ในปีนี้ ซึ่งโดยรวมธนาคารแห่งประเทศไทยได้พยากรณ์ว่าการส่งออกของทั้งสินค้าและบริการ (การท่องเที่ยว) ของไทยจะลดลงถึงร้อยละ 16.4 ในปีนี้ ในขณะที่ตัวแปรทางเศรษฐกิจมหภาคอื่นๆ เช่น การบริโภคและการลงทุนก็มีการคาดการณ์ว่าจะติดลบในปีนี้เป็นกัน (ร้อยละ 1.5 และ ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ)

ทั้งนี้ International Monetary Fund (IMF) ได้นำเสนอวิธีการการลดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโควิด-19 ไว้ดังนี้

- 1) รัฐบาลของประเทศนั้นๆจะต้องจริงจังและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสนี้เป็นอันดับแรกและสื่อสารให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและแนวทางการแก้ไขของภาครัฐตลอดเวลา เพื่อลดการตื่นตระหนกของประชาชน อันส่งผลทำให้ประชาชนเกิดการป้องกันอันมีส่วนช่วยในการลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสนี้ได้โดยเร็ว และแน่นอนว่าประเทศที่มีการจัดการการแพร่กระจายได้ดี ประเทศนั้นก็จะสามารถฟื้นฟูประเทศจากการถดถอยทางเศรษฐกิจได้เร็วขึ้น
- 2) รัฐบาลจะต้องพัฒนาระบบการช่วยเหลือผ่านช่องทางทางระบบสวัสดิการทางสังคม ไม่ควรที่จะช่วยเหลือกับทุกคนแบบหว่านแห แต่การช่วยเหลือควรกำหนดไปที่กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากเชื้อไวรัสนี้ก่อน เช่นครัวเรือนที่มีฐานะยากจนหรือครัวเรือนที่ทำงานในสาขาที่สูญเสียงานหรือรายได้จากเชื้อไวรัสนี้โดยตรง โดยการช่วยเหลือควรที่จะเกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคไวรัสนี้เป็นหลัก เช่น การสนับสนุนการตรวจและการรักษาฟรี, การช่วยเหลือผู้ที่ตกงานผ่านระบบการสร้างงานสาธารณะ (Public Work Program) หรือการให้เงินช่วยเหลือแก่วิสาหกิจขนาดเล็กที่ได้รับผลกระทบ
- 3) พัฒนาระบบการช่วยเหลือโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การเก็บข้อมูลในระบบ Just-in-Time ผ่าน Application ที่สามารถรวบรวมบุคลากรทางการแพทย์ให้เข้ามาทำงานร่วมกัน การแชร์ข้อมูลข่าวสาร และการให้ข้อมูลข่าวสารในการเข้าถึงสินค้าที่จำเป็น (เช่น หน้ากากอนามัยหรือเจลล้างมือ) แบบ Real Time รวมไปถึงการรวบรวมสถิติการติดเชื้อและรักษาเพื่อที่จะนำมาปรับปรุงกระบวนการทำงานทางสาธารณสุขในประเทศต่อไป โดยในขณะนี้ประเทศจีนได้มีคู่มือ

อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัตินโยบายเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันบ้างในแต่ละประเทศ ขึ้นอยู่กับบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้นๆ อย่างไรก็ดี ผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์จากเชื้อไวรัสโควิด-19 นี้จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับ **“ความเป็นผู้นำ”** ในการแก้ไขปัญหาจากรัฐบาล ทั้งการตัดสินใจที่ฉับไว การทำงานที่ประสานกัน และความจริงใจของคนในประเทศที่พร้อมจะแก้ปัญหานี้ด้วยกัน

คุยกับอาจารย์เมธี

เมื่อนายกฯ ประยุทธ์ ขอความร่วมมือ (ช่วยเหลือ?) จากมหาเศรษฐีไทย

ศาสตราจารย์ ดร.เมธี ครงแก้ว
อาจารย์คุณวุฒิ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ข่าวที่นายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ส่งหนังสือถึงมหาเศรษฐีชาวไทยจำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 20 เม.ย. 2563 ที่ผ่านมา เพื่อขอความร่วมมือในการเสนอแนะวิธีการและทำโครงการที่จะช่วยเหลือคนไทยที่กำลังประสบกับปัญหาโรคระบาดโควิด-19 อยู่ในขณะนี้ ได้รับการสะท้อนกลับจากสังคมในรูปแบบต่างๆ กัน พวกที่ไม่ชอบนายกฯ หรือรัฐบาล ก็วิพากษ์วิจารณ์ว่ามาเหมาะสม เป็นรัฐบาลขอกาน ส่วนพวกที่สนับสนุนรัฐบาลก็แสดงความเห็นในเชิงบวกว่าเป็นการแสดงวิสัยทัศน์ที่ยาวไกลของนายกฯ ที่จะให้ผู้ที่ประสบความสำเร็จในทางธุรกิจเหล่านี้ได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาให้ประเทศในระยะยาว ผู้เขียนในฐานะนักวิชาการอิสระที่มีได้ฝึกฝัฝ้ายไฉน รู้สึกมีงงและสับสนกับปรากฏการณ์ครั้งนี้มากกว่าที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในเชิงบวกหรือลบในทันที ตัวนายกฯ เองอาจจะมีตรรกะ (logic) หรือ ความมุ่งหวัง (motive) ในการทำเช่นนี้ที่เราไม่รู้ หรือ ลึกซึ้งเกินกว่าสติปัญญาที่เรามี เพราะฉะนั้น เราคงได้แต่คาดเดาหรือคาดการณ์ต่าง ๆ นานาว่าการกระทำของนายกฯ ครั้งนี้ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม หรือมีผลดีหรือผลเสีย อย่างไร?

ก่อนอื่น ผู้เขียนไม่เข้าใจในตรรกะของนายกฯ ว่าทำไมปัญหาที่เกิดจากการระบาดของโควิด-19 ในขณะนี้จะต้องแก้ด้วยการมีส่วนร่วมหลักของมหาเศรษฐี 20 คนนี้ ในคำพูดของนายกฯ เอง นายกฯ “ไม่ขอรับเป็นเงินบริจาค” แต่ขอให้ “ทำเอกสาร นำเสนอสิ่งที่ท่านพร้อมจะทำเพิ่มเติม เพื่อช่วยเหลือพี่น้องคนไทย” ถ้าจะแปลความประโยคดังกล่าวว่ารัฐบาลไม่ต้องการเงินท่าน แต่ต้องการความคิดหรือวิธีการของท่าน รัฐบาลจะใส่ใจได้อย่างไรว่า พวกมหาเศรษฐีเหล่านี้เท่านั้นจึงจะรู้วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ อย่างเช่น ปัญหาโควิด-19 ได้ดีกว่าคนอื่น ในทำนองว่าถ้าเขาไม่เก่งจริง คงไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน มีเงินเป็นหมื่นล้านแสนล้านอย่างนี้หรืออก แต่เราต้องไม่ลืมว่าท่านเศรษฐีเหล่านี้ อาจจะเชี่ยวชาญในธุรกิจเฉพาะของตนเท่านั้น อย่างอื่นทำไม่เป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ปัญหาสังคมในภาพรวม นอกจากนี้แล้วยังมีประเด็นประโยชน์ ได้เสียที่ท่านมหาเศรษฐี

เหล่านี้ต้องมี เวลาเสนอความคิดของท่านออกมา ท่านคิดหรือว่าท่านมหาเศรษฐีที่ร่ำรวยจากการขายสุราและเครื่องดื่ม ชูกำลังจะเสนอให้ผู้คนเลิกซื้อหรือเลิกบริโภคสินค้าที่ไร้ประโยชน์ที่แท้จริงเหล่านี้ แล้วเก็บเงินไปทำอย่างอื่นดีกว่า? ถ้าอยากจะได้ความคิดและวิธีการที่จะแก้ปัญหาที่ปราศจากความลำเอียงหรือประโยชน์ทับซ้อน ทำไมจึงไม่ขอจากนักปราชญ์ราชบัณฑิตหรือนักวิชาการดีเด่นระดับชาติของไทยที่มีอยู่มากมาย?

หรือว่าความมุ่งหวังจริงๆของรัฐบาลคือต้องการได้เงินของมหาเศรษฐีเหล่านี้ แต่ทำเหมียมอวย พูดแก้เกี้ยวว่าไม่ต้องการรับความช่วยเหลือเป็นเงินบริจาค? อันที่จริง รัฐบาลมีอำนาจทางกฎหมายอยู่แล้วที่จะหาเงินมาใช้ในภาวะฉุกเฉินเช่นนี้ด้วยวิธีการต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องไป “ขอกาน” ใครทั้งสิ้น ในหลายประเทศในภาวะฉุกเฉิน รัฐบาลสามารถยึดกิจการบางอย่างของเอกชนมาทำเองได้ด้วยซ้ำ หรืออย่างน้อย สามารถสั่งเอกชนให้ทำตามที่รัฐต้องการได้ เพราะฉะนั้น การแสดงท่าทีของนายกชของไทยในเรื่องนี้ จึงมองได้ว่าเป็นการกระทำที่

รัฐบาลมีอำนาจทางกฎหมายอยู่แล้วที่จะหาเงินมาใช้ในภาวะฉุกเฉินเช่นนี้ ด้วยวิธีการต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องไป “ขอกาน” ใครทั้งสิ้น

ไม่จำเป็นในทำนอง “ได้ไม่คุ้มเสีย” ที่ว่าเสียก็คือทำให้ประชาชนเห็นความอ่อนแอหรืออย่างน้อยก็ความไม่มั่นใจในการแก้ปัญหาหรือการรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ จึงต้องระดมให้คนรวยของประเทศมาช่วย จะเห็นได้ว่า ขณะนี้มหาเศรษฐีเหล่านี้ก็ช่วยสังคมอยู่แล้ว เช่น การบริจาคโน่น นี่ นั่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการช่วยงานของรัฐบาลอยู่แล้ว เช่น การบริจาคอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้โรงพยาบาลของรัฐ เป็นต้น ซึ่งเรื่องนี้รัฐน่าจะรับมือได้อยู่แล้ว น่าจะเป็นการช่วยทางเศรษฐกิจและการเงินแก่ประชาชนโดยตรงดีกว่าหรือมากกว่า เช่น การให้เงินประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ท่านเศรษฐีเหล่านี้ต้องการหรือเห็นว่าเหมาะสม หรือการจ้างงานหรือสนับสนุนอาชีพที่ทำได้ หรือการอุดหนุนหรือส่งเสริมกิจกรรมของมูลนิธิหรือองค์กรเอกชน (NGOs) ที่มีอยู่มากมาย เป็นต้น

สมมุติว่ารัฐบาลทำเรื่องนี้โดยไม่มีวาระซ่อนเร้นหรือแสดงจุดอ่อนใดๆในการทำงานของตน เราจะพูดได้หรือไม่ว่ารัฐบาลทำถูกต้องและเหมาะสมแล้ว? เสียงสะท้อนจากฝั่งที่เห็นด้วยและจากฝั่งที่ไม่เห็นด้วยก็มีเหตุผลมาสนับสนุนที่น่าสนใจต่างๆ กัน นายศุภชัย เจียรวนนท์ ผู้บริหารหลักของบริษัทซีพี มหาเศรษฐีคนหนึ่งที่ได้รับจดหมายจากนายกช รับผิดชอบต่อกันที่โดยแสดงความชื่นชมในวิสัยทัศน์และความแข็งแกร่งของตัวนายกช พร้อมทั้งเสนอความเห็นในการปฏิรูปทางเศรษฐกิจของประเทศด้วย ส่วนนายอาลา ลิงค์ มหาเศรษฐีอีกคนหนึ่งที่ได้รับจดหมายจากนายกช ก็ให้สัมภาษณ์ว่า รู้สึกตกใจในตอนแรกที่ได้รับจดหมายจากนายกช แต่ก็เห็นว่าเป็นเรื่องดีและยินดีให้ความร่วมมือ ดร. สุวินัย ภรณวิสัย อดีตอาจารย์จากธรรมศาสตร์ ก็แสดงความเห็นด้วยกับนายกช และกล่าวว่านายกช มองข้ามเหตุการณ์โควิด-19 ในปัจจุบันไปแล้ว และวางแผนที่จะดึงเอาเอกชนมาช่วยแก้ปัญหาในระยะหลังโควิด-19 ในทางกลับกัน ตัวแทนของพรรคฝ่ายค้านพรรคหนึ่งเตรียมส่งเรื่องให้ ป. ป. ช. ไต่สวนเอาผิดกับนายกช ในการทำเรื่องนี้ ส่วน ดร. สฤณี อาชวานันทกุล นักวิชาการอิสระอีกคนหนึ่งก็ให้ความเห็นในบทความของตนเรื่อง “จดหมายถึงมหาเศรษฐี ซีเอสอาร์ธุรกิจใหญ่ และ 5 เรื่องไม่ควรทำ” ว่าการกระทำของนายกช ครั้งนี้มีความผิดพลาด 5 ประการคือ 1. เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 2. เกิดข้อครหาเรื่อง ‘ผลประโยชน์ต่างตอบแทน’ และแรงกดดันทางสังคมอย่างไม่เป็นธรรม 3. ตีตรารับรองกิจกรรมที่ไม่มีกลไกรับผิดชอบ และอาจบั่นทอนกลไกกำกับดูแล 4. จงใจ ‘อุดหนุน’ สินค้าและบริการมากกว่าจะ ‘เยียวยา’ ประชาชน และ 5. เอื้อประโยชน์ธุรกิจ เกินเลยการเยียวยาธุรกิจจากผลกระทบที่เกิดขึ้น ผู้อ่านท่านใดจะเห็นด้วยกับฝ่ายใดก็ขอให้พิจารณากันเอาเอง

เมื่อถึงตอนนี้ ผู้เขียนคนนี้คงต้องแสดงความเห็นของตัวเองแล้วว่าเห็นเป็นอย่างไรกับเรื่องนี้? อันที่จริง ถ้าผู้อ่านอ่านดีๆ ก็คงเห็นว่าผู้เขียนได้แสดงความเห็นไปแล้วว่านายกข ไม่จำเป็นต้องทำเรื่องนี้เพราะได้ไม่คุ้มเสีย แต่เรื่องที่คุณเขียนมีความกังวลมากที่สุด (แต่ไม่มีใครพูดถึงมาก่อน) คือ การกระทำของนายกข ครั้งนี้เป็นกรณียกย่องหรือรับรองภาพลักษณ์ด้านสถานะทางสังคมของมหาเศรษฐีเหล่านี้ว่าเป็น “ผู้อาวุโสของสังคม” ที่เด่นกว่าคนไทยกลุ่มอื่นๆ เพราะความสามารถที่หาเงินหาทองได้มากกว่าคนไทยคนอื่นๆ มากมาย มหาศาลนั่นเอง สำหรับผู้เขียนแล้วมองว่ามหาเศรษฐีทั้ง 20 คนนี้ (และมหาเศรษฐีคนอื่นๆ ด้วย) ร่ำรวยขึ้นมาได้ด้วยอย่างน้อย 2 วิธี คือ (1) จากความสามารถในการคิดค้น

**การกระทำของนายกข
ครั้งนี้
เป็นการยกย่องหรือรับรอง
ภาพลักษณ์ด้าน
สถานะทางสังคม
ของมหาเศรษฐีเหล่านี้
ว่าเป็น
“ผู้อาวุโสของสังคม”
ที่เด่นกว่าคนไทยกลุ่มอื่น ๆ**

นวัตกรรมการผลิตและ/หรือการบริหารกิจการธุรกิจและการใช้โอกาสที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์ที่แท้จริงให้แก่ประชาชน ผู้บริโภคจากเล็กจนใหญ่โดยมิได้อาศัยอำนาจรัฐหรือความช่วยเหลือพิเศษจากรัฐ ซึ่งตัวอย่างในกลุ่มนี้จะดูได้จากเจ้าของกิจการร้านอาหารประเภทสุกี้ที่เริ่มจากกิจการเล็กๆ แล้วขยายออกไปจนขณะนี้มีส่วนมากที่สุดในประเทศไทย และ (2) จากการได้รับสัมปทานหรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการใช้อำนาจรัฐหรือความสัมพันธ์พิเศษกับผู้ใช้อำนาจรัฐ ซึ่งรวมถึงช่องโหว่ทางด้านระบบภาษีอากรและการจัดเก็บ และการเอื้อประโยชน์ทางรายได้และทางกฎหมายอื่นๆ ที่ทำให้คนเหล่านี้สะสมความมั่งคั่งได้อย่างรวดเร็ว หรือ “ลาภลอย” ซึ่งเกิดจากสภาพและเงื่อนไขที่อำนวยประโยชน์ของตลาดหุ้นไทยในอดีตถึงปัจจุบัน ยกตัวอย่างเช่น มหาเศรษฐีคนหนึ่งในกลุ่มนี้สร้างความร่ำรวยให้กับตนเองโดยได้รับสัมปทานจากรัฐในกิจการโทรคมนาคม และการสื่อสารโดยความสัมพันธ์พิเศษกับผู้ใช้อำนาจรัฐหลายคน จากนั้นสามารถขายหุ้นทั้งหมดของตนในตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้เงินมาเป็นหมื่นล้านโดยไม่ต้องเสียภาษีแม้แต่บาทเดียว

เพราะกฎหมายไทยยกเว้นไม่เก็บภาษีเงินได้แบบนี้ไม่ว่าจะมากมายมหาศาลแค่ไหน (แต่เก็บภาษีจากเงินได้ของลูกจ้างแรงงาน และข้าราชการทุกคน) มหาเศรษฐีไทยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มหลังนี้ เพราะฉะนั้น ผู้เขียนจึงไม่ค่อยสบายใจนักที่รัฐจะยกย่องหรือรับรองคนกลุ่มนี้เกินหน้าคนไทยกลุ่มอื่น

สรุปแล้ว

แทนที่รัฐบาลจะคอยจ้องนอนหรือเป็นห่วงเป็นใยเศรษฐีเหล่านี้ น่าจะมุ่งมันแก้ไขปัญหาโรคระบาดครั้งนี้ตามความสามารถและศักยภาพของคนที่มืออยู่เต็มที่ ไม่ได้ขาดแคลน โดยไม่ต้องไปยุ่งหรือวุ่นวายกับท่านทั้งหลายเหล่านี้มากนัก และที่จริงน่าจะใช้โอกาสที่รัฐบาลมีอำนาจมากเช่นนี้แก้ไขความบกพร่องทางโครงสร้าง (systemic defects) ของไทยเช่นระบบภาษีและการพัฒนาที่เอื้อประโยชน์คนรวย และระบบการให้ความคุ้มครองสวัสดิการขั้นพื้นฐานของประชาชน (social safety nets) ที่ยังกระท่อนกระแท่นอยู่จะดีกว่า

บทสัมภาษณ์ อาจารย์

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สรศาสตร์ สุขเจริญสิน

D.B.A. (Finance)
Thammasat University, Thailand

ทำไมอาจารย์เลือกเรียนด้าน เศรษฐศาสตร์

เพราะเป็นคนชอบคิดชอบวิเคราะห์สถานการณ์
ทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน และการลงทุน
อาจารย์เลยคิดว่าเรียนด้านเศรษฐศาสตร์น่าจะ
ตอบโจทย์นี้

เศรษฐศาสตร์มีประโยชน์อะไร ในความคิดของอาจารย์

เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต และ
เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับศาสตร์ทางการเงินที่อาจารย์สนใจ เศรษฐศาสตร์ให้หลักคิด
และเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ การเรียนเศรษฐศาสตร์จึงตอบโจทย์ใน
การวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ
สถานการณ์

อาจารย์สนใจงานวิจัยสาขาไหน เพราะอะไร

อาจารย์สนใจงานวิจัยสาขาเศรษฐศาสตร์การเงิน ด้านการพัฒนาตลาดทุนในอาเซียน เพราะกระแสของการเติบโตของตลาดทุนโลก นักลงทุนจะเลือกลงทุนเป็นภูมิภาค โดยตลาดทุนในแต่ละประเทศจะต้องเป็น Asset Class ในระดับภูมิภาคเพื่อเพิ่ม Visibility ให้กับนักลงทุนทั่วโลก และหากเราเข้าใจว่าศักยภาพในการแข่งขันของตลาดทุนไทย ภายใต้บริบทตลาดทุนภูมิภาคคือด้านใด เราก็จะสามารถดึงดูดเงินลงทุนจากในแต่ละต่างประเทศได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ในอนาคตอาจารย์อยากทำงานวิจัยเกี่ยวกับอะไร

ในอนาคตอาจารย์อยากทำงานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทและผลกระทบของ Venture Capital (VC) หรือ Private Equity (PE) ต่อการพัฒนาตลาดทุนเพราะในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะต่อไป ต้องอาศัยนวัตกรรมและ Ecosystem ที่สนับสนุนในรูปแบบที่แตกต่างจากภาคการเงินในปัจจุบัน ซึ่ง VC และ PE จะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นนวัตกรรมต่อไป

อาจารย์มีเป้าหมายในชีวิตของตัวเองอย่างไรบ้าง

เป้าหมายในระยะสั้นเรื่องงานที่ตั้งใจไว้ในช่วง 5 ปีข้างหน้าก็คือ การเขียนหนังสือเล่มหนึ่งที่สะท้อนถึงปัญญาทางการเงินที่อาจารย์ได้ตกผลึกทางความคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักเศรษฐศาสตร์การเงินซึ่งได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทั้งในแวดวงวิชาการวิจัย บริการวิชาการและภาคปฏิบัติในตลาดการเงินไว้ด้วยกัน

อยากฝากอะไรกับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันในด้านเศรษฐศาสตร์

โลกของเราเปลี่ยนแปลงทุกวัน เศรษฐกิจก็เปลี่ยนแปลงทุกวันเช่นกัน เราอยู่ในโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง ที่เขาเรียกว่า

“VUCA World”
เป็นคำย่อมาจาก
ความผันผวน
(Volatility)
ความไม่แน่นอน
(Uncertainty)
ความซับซ้อน
(Complexity)
และความคลุมเครือ
(Ambiguity)

ดังนั้น ทุกคนจะต้องคอยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและติดตามพฤติกรรมของตลาดการเงินและแนวโน้มเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิดกว่าเดิม เพราะในสถานการณ์หลังโควิด-19 จะเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเปลี่ยนชีวิตการทำงานของพวกเขาและจุดเปลี่ยนที่สำคัญทางธุรกิจ ซึ่งรวมไปถึงพฤติกรรมทางสังคมด้วย เมื่อเรียนเศรษฐศาสตร์ เราก็ต้องตามทันโลกพร้อมตั้งรับกับสิ่งใหม่ๆ เสมอ การคิด และการวิเคราะห์ก็คือสิ่งที่สำคัญมากๆ เพราะวิเคราะห์ได้ถูกทางก็สามารถปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์ให้กับตนเอง ประเทศชาติ และสังคมได้

ข่าวประชาสัมพันธ์

"ความร่วมมือด้านวิชาการและ การเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติ วิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขา สถาปัตยกรรม"

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง (KMIML)
และ
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

รับสมัครนักศึกษาใหม่ ประจำปีภาค 1/2563

- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคปกติ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 24 เมษายน 2563 (มีทุนการศึกษา)
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ (English Program) ภาคปกติ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 18 พฤษภาคม 2563 (มีทุนการศึกษา)
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการบริหาร (English Program) ภาคปกติ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 29 พฤษภาคม 2563
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาคพิเศษ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 15 มิถุนายน 2563
กรณีสอบข้อเขียน รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 22 มิถุนายน 2563
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์การเงิน ภาคพิเศษ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 27 มิถุนายน 2563
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการบริหาร ภาคพิเศษ
รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 22 พฤษภาคม 2563
- ประกาศรับสมัครนักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) นานาชาติ
กรณีสอบสัมภาษณ์ รับสมัครตั้งแต่วันที่ - 12 มิถุนายน 2563 (มีทุนการศึกษา)

ข่าวประชาสัมพันธ์

ข้อมูลการติดต่อ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
ในช่วงสถานการณ์ไม่ปกติจากภาวะการแพร่ระบาดของ
เชื้อไวรัส COVID-19 จนกว่าสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
จะเปิดทำการตามปกติ

CONTACT US

ข้อมูลการติดต่อในกรณีสถานการณ์ไม่ปกติ
จากภาวะการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
School of Development Economics, National Institute of Development Administration
ข้อมูลการติดต่อคณะจนถึงวันที่ 30 เมษายน (หรือจนกว่าบัณฑิตจะสามารถเปิดทำการตามปกติ)

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ

School of Development Economics

☎ 089-414-3573 และ 081-659-3349

📞 @econnida

✉ econ@nida.ac.th

📘 econnidafanpage

หลักสูตรเศรษฐศาสตรวิทยุบัณฑิต
Doctoral Program in Economics

📞 @econnida

✉ phdecon@nida.ac.th

📘 econnidafanpage

หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
Master in Economics (MEcon)

📞 @econnida

✉ thawee.n@nida.ac.th

📘 econnidafanpage

หลักสูตรเศรษฐศาสตรรัฐกิจ

Master in Business Economics (MBE)

📞 @mbenida

✉ monticha.chi@nida.ac.th

📘 mbenida

หลักสูตรเศรษฐศาสตรการเงิน

Master in Financial Economics (MFE)

📞 @mfenida

✉ auapollo@hotmail.com

📘 mfenida

หลักสูตรเศรษฐศาสตรและการบริหาร

Master in Economics and Management (MEM)

📞 @econnida

✉ xecon@nida.ac.th

📘 memnida

ECON
SOCIAL DISTANCING

“ห่างกัน ไม่ห่างใจ”

ช่องทางการติดต่อ

ศาสตราจารย์ ดร.พีริยะ พลพิรุฬห์

ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาพัฒนาเศรษฐกิจ

คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

118 ถ.เสรีไทย แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 0-2727-3644 โทรสาร 0-2377-9790

E-mail: cdes.nida@gmail.com